

umerli gosp. Jožef Marič, ki so tamkaj okoli 20 let duhovni pastir bili. Božja kapla jih je v gojzdu četrtno ure od doma dospela, in do časa, dokler jih mertve v farovž donesejo, je njihovo pohošeno premoženje noge dobilo, tako, da skor ni bilo mogoče jih poštno na mertvaški sklog položiti. Ni lepo kaj takega očitati, pa je li bilo lepo, kaj tacega storiti? Vést bo to že vsakemu rekla, ki je po krivici v premoženje pokojnega segel! Dobrotnika nikjer nikjer ni bilo, ki bi se bil na grob in križ rajnega spomnil, in ako zdajni gosp. kurat ne bi vsako leto gomile s cveticami obsejali, bi že zdaj ne bilo poznati groba pokojnega. Rajni vender niso cerkve in ubogih pozabili; zato jim lepa lepa hvala ostane! V miru počivajta gg. Krempl in Marič — brez križcev!

Letina bo v pesniški dolini na senu in kruhu bogata, ako je za naprej kaka nesreča ne zadene. Vinogradniki nas strašijo, da nam bo Bog v jeseni na visok klin ročko obesil, kar jim pa ne verjamemo popolnoma, ker se tu in tam lepo grojzdiče nahaja, in grojzadne bolezni še veliko ne poznamo. Sadja razun češnj in sliv ne bode nič, zato pa hvala lanski letini, ki nas je za tri dojdóče leta s sadjem oskerbela. Ako bi v redu gospodarili, bi letošnjega pomanjkanja ne občutili tako teško. Pa kaj! „kda kaj je, se potrese vse“, — „kda že nič več ni, te se odprejo oči“.

Gradišaneec.

Iz Verhnike 16. junia. (Rokodelska edinnost.) Na Verhniki smo se rokodelci posvetovali in za dobro spoznali, združeno bratovščino vpeljati, v kateri zamore vsaki svoje izučene učence oprostiti, in v dokaz oprostjenja z učilnimi listi previditi. Veselili smo se prihodnjega reda in upali v vedni prijaznosti kakor bratje med sabo živeti. Al kako se je vse nasproti obrnilo! — namesti bratovske edinosti je zdaj med nami razpirtje, sovražstvo in zaničevanje. Vzrok tega je le-tá, da, kakor pregovor pravi: vsaki berač le svojo mavho ceni in druge zaničuje. Zdaj se je najdel previden mož med nami, kateri nas je v 3 verste razdelil: prvi so sedlarji: ti imajo cele okolice konjsko vprego kerpiti; dosti zaslužijo in radi obišejo svojega predsednika v njegovi gostivnici. Drugi so kovači, vsi domači, malo drugači. Tretja versta je pa tista, ktera ni pripravljena, da bi svoj zaslužek nosila kazat v gostivnico. In — tako spet edinosti ni!

Jože Tomšič.

Iz Ljubljane. V saboto dopoldne, na sv. Janeza Kerstnika dan, ki je patron Ternovske cerkve, se bo z veliko slovesnostjo položil podstavni kamen novi cerkvi.

Novičar iz mnogih krajev.

Te dni se bojo Nj. velič. cesar s presvitlo cesarico na Ogersko podali, naj pred v Požun (Pressburg), potem v Budo in Pešt. — 17. dan t. m. je bilo spet za 20 milionov fl. v banknote zamenjanih državozakladnih listov na Dunaji očitno sožganih. — Dunajski vradni list naznanja, da za dunajsko cerkev, ki se bo v spomin srečne otetbe cesarjeve zidala, je do konca maja se iz vsih dežel nabralo 1 milion in 169.357 fl. 1¹/₄ kr., medalja, svetinja, zlata ura in sreberen križ; naj več se je nabralo na Dunaji, na Ogerskem, Laškem in pa na Českem. — Kako radi se Dunajčanje po železnici vozijo, se razvidi iz tega, da se jih je samo na dan sv. rešnjega telesa v Glognico in nazaj peljalo 12.244, ki so vožnino plačali 6074 fl. 18 kr. — Pred 14 dnevi je po več krajih Českega z dežjem vred padalo nekega rumenega semena toliko, da posebno okoli Melnika in Libenic so ga nabrali nekteri po več bokalov; to zernje, ki so ga ljudje rumeno mano imenovali, na mleku

kuhano ni bilo dobro, na vodi pa bolje. — Vesela novica se sliši iz južnih Tirolov, da dosihmal je terta še popolnoma zdrava. — Iz rusovsko-turškega bojišča je „Oest. Corr.“ prinesel naj novejšo novico, da 13. dan t. m. so Turki z veliko silo iz Silistre planili nad Ruse, in ker je Turkom tudi na pomoč prišla za oprostitev Silistre poslana armada, se je vnel strašen boj, ki je 15. junia, ko je pismo iz Bukurešta šlo, še neprenehoma terpel; general Šilder je bil hudo ranjen. — Nektere pisma pravijo, da ni res, da bi bil Musa-paša, komandant Silistre, mertev; druge pa terdijo, da je. Ravno tako eni pravijo, da v boju 9. junia je bil knez Paskievich v desno nogo, drugi v desno roko vstreljen; kaj je pravo, ne vémo. Sploh je težavno, iz prvih novic vselej resnico zvediti; očitno dokaz tega so nam vradne naznanila, ki jih vsaka stran piše sebi na hvalo in dobro; tako, na priliko, rusovsko naznanilo od boja pri Silistri 29. maja scer samo obstoji, da „je bila njih zguba velika zavolj prederznega napada“, šteje pa mertvih in ranjenih le 857, — nasproti pa turško naznanilo od ravno tiste vojske pravi, da zunaj tistih merličev in ranjenih, ki so jih Rusi sabo vzeli, je mertvih na bojišču ostalo 1500. Čigava je resnična? — Rusovska armada, ki je poslednji čas pri Aluti stala, se od 9. t. m. v več oddelkih pomikuje v Moldavo proti austrijski meji Erdeje, kjer že zdavnej kozaki na straži stojé. — Francoski vradni časnik „Moniteur“ je naznanil, da bode austrijska armada obsedla Moldavo in Valahijo; vradni dunajski časnik „Oest. Corr.“ pa pravi na to, da ta novica je še pre-zgodnja. — Govorica, da se bota pruski kralj in rusovski car snidila v Gumbinah, se zmiraj iznovega ponavlja. — 29 angleških vojnih bark in 18 francoskih se je 13. dan t. m. zedinilo v Barösundu, 20 angl. milj od Sweaborga; govori se, da Sweaborga zedinjene barke ne bojo napadle, ampak da bojo naravnost nad Kronstadt šle. Od druge strani se sliši, da tiste majhne ladjice za kanone, ki jih Napier potrebuje, ne bojo še to leto izdelane, tedaj tudi napad na Kronstadt še ne bo to leto. — 1. dan t. m. je admiral Dundas blokiral donavske izlive v černo morje. — Angleži so Uleaborg in Brahestadt na koncu finišnega zaliva bombardirali in Rusom za 300.000 sr. rubljev škode storili. — 11. dan t. m. (na gerški binkoštni praznik) je poklical černogorski knez armado na Cetinje in ji podelil 7000 mesingastih križcev, ki jih imajo nositi vojaki v znamenje svete vojske, ki jih čaka po njegovem mnenju.

Popravek.

V poslednjem „novičarju iz Ljubljane“ v 9. versti od spodaj namest „svoj materniga“ beri „svojega maternega“ — in v 15. versti namest „ne sme zanemarjati slovenskiga jezika“ beri „ne smo zanemarjati učenje slovenskega jezika.“

Stan kursa na Dunaji 19. junia 1854.

Obligacije	5 %	85 ⁵ / ₈ fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	82 fl.
deržavnega	4 ¹ / ₂ „	75 ¹ / ₂ „	Windišgrac. „ „ 20 „	29 ¹ / ₄ „
dolga	4 „	68 ¹ / ₂ „	Waldstein. „ „ 20 „	30 ³ / ₈ „
	3 „	56 „	Keglevičeve „ „ 10 „	10 ¹ / ₄ „
	2 ¹ / ₂ „	42 ¹ / ₄ „	Cesarski cekini.	6 fl. 5
Oblig. 5% od leta 1851 B	102	„	Napoleondor (20 frankov)	10 fl. 20
Oblig. zemljiš. odkupa 5% 83	„	„	Suverendor	18 fl. 20
Zajemi od leta 1834	226 ¹ / ₄ „	„	Pruski Fridrihsdor	11 fl. 15
„ „ 1839	122 ¹ / ₂ „	„	Nadavk (agio) srebra:	
„ „ 1854	89 ³ / ₄ „	„	na 100 fl.	29 ¹ / ₂ fl.

Loterijne srečke:

na Dunaju	} 14. junia 1854:	76. 26. 1. 73. 47.
v Gradcu		60. 54. 85. 39. 11.

Prihodnje srečkanje bo na Dunaju in v Gradcu 28. junia 1854.